

de her nævnte Personer kunne bruge Banen, men Alle, og, hvis de to ærede Forslagsstillere ville have et Læs Korn befordret paa den, maatte ogsaa de være berettigede til at forlange det. Jeg tror altsaa, at Afbenyttelsen af Banen ved Ændringsforslaget vil blive indskrænket i en langt større Grad, end naar man forkaster det.

G. Winther: Det forekommer mig, at den ærede Indenrigsministers sidste Ord ikke tydede paa, at det var vist, at der ved Udskibningsstedet vilde blive Plads for de Kalksteen, der blive transporterede paa Banen; paa den anden Side forekommer det mig at være indlysende, at, naar der skal foretages Expropriation af Andres Eiendom i Anledning af denne Bane, maa der ogsaa i det Offentliges Interesse, saaledes som Rigsdagsmanden for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad) antog vilde blive Tilfældet, kunne foretages en Expropriation af den Giers Grund, hvor Udskibningsstedet er. Naar dette skeer, saa forekommer det mig, at de Betæneligheder, der her ere fremsførte, ere sferne, tildeels ogsaa ved den ærede Indenrigsministers Udtalelser. Nu seer jeg ikke andet, end at vi bør fremme det Slags industrielle Anlæg ved at lægge saa faa Hindringer som muligt i veien for dem, og ved saa meget som muligt at fremstjynde dem; men vedtage vi Ændringsforslaget, skal Loven tilbage til Landstinget, og det er vel omtrent det Samme, som at opsætte Sagen til Efteraaret. Jeg maa derfor stemme mod Ændringsforslaget og for Loven.

Indenrigsministeren: Den ærede Taler, der yttrede sig om Udskibningsstedet, talte om, at man nu brugte at sætte hele Ladninger op og lidt efter lidt udfibe dem, hvilket finder Sted ved Færø; men dertil kan vist ingen Expropriation finde Sted. Imidlertid maa der naturligviis ved Enden af Banen være en Banegaard, hvor Steen kunne opsættes til en billig Priis, og det er ganske sikkert, at dertil maa kunne exproprieres; thi det ligger i en Jernbanes Natur, at der maa være een Bane-

plads ved Begyndelsen og een ved Enden af den.

Frølund frasagde Ordet, og, da ingen Anden begjærede det, skred man til Afstemning, hvorved:

1) Alberti og Frølunds Forslag:

Til Slutningen af Forslaget foreslendes: „men tillige paa det Vilkaar, at alle Gierne af Færø Kalkbrud ere lige berettigede til at afbenytte Banen.“
forkastedes med 44 Stemmer mod 26.

2) Lovforslagets eneste Paragraph (See Anhanget Sp. 623)

vedtoges med 68 Stemmer mod 4, og betragtedes den derved tillige som henvisst til 3die Behandling.

Ændringsforslag indtrævedes til Indlevering i Bureauet indtil samme Dags Aften Kl. 8.

Det næste Nummer paa Dagsordenen blev foreløbig forbigaaet, og man gik altsaa til det derpaa følgende: 2den Behandling af Forslag til Lov om Forandring i Henseende til den ved Lov af 25de Februar 1851 § 4, for Amtsforvalter-Embederne i Kongeriget normerede Godtgørelser for Contoirhold (1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 2791, Betænkningen i Anhang B. Sp. 470.).

Da imidlertid den regulativmæssige Frist for Ændringsforslags Forelæggelse ikke var forløbet, kunde dette Forslag ikke foretages til 2den Behandling, forinden Thinget med $\frac{3}{4}$ af Stemmerne havde givet sit Samtykke dertil, hvilket det gjorde eenstemmigt med 73 St.

Foruden de fra Udvalget fremkomne Forslag vare ingen Ændringsforslag stillede.

Lovforslagets § 1, tilligemed Udvalgets Forslag dertil, sattes først under Forhandling.

Ordføreren (Escherning): Da dette Forslag blev henvisst til Finantsudvalget, skete